

Mindeord om Leif Clausen 1935-2014.

Fuglenes bedste ven på Falster, kaldte Folketidende ham engang, og mere præcis kunne en overskrift næppe være, og for os, der er til fugle og natur, er det et stort savn, at Leif Clausen forlod os den 10. januar 2014 - en af de sjældne forårsagtige januardage med solskin og musvitter, der "filer sav".

Leif Clausen var fra 1935, og selv om han blev født på Søvej, blev Vinkelvej omdrejningspunktet i hans liv. Bare en stump vej i byens udkant vil nogen mene, men når Leif fortalte, blev det hurtigt klart, at det var her byens originale og sære eksistenser boede eller kom på gæstevisit.

Som 14-årig kom han i lære som modelsnedker på støberiet "Guldborg", hvor han kom til at virke indtil Bonde Nielsen - til Leifs store fortrydelse - lukkede virksomheden i 1977. For i modsætning til spekulanten, havde Leif - efter 27 år - følelser, der kom i klemme. For ham var "Guldborg" ikke bare en fabrik, men den skole, der havde gjort en velbegavet fyr som ham, til et socialt og omgængeligt menneske, der vidste, at sammenhold og solidaritet er noget, der skal tages alvorligt. Dertil kom, at det var her, han lærte at udtrykke sig, så han blev hørt og lærte at sige de ting, der skal siges, så budskabet forstås og helst uden unødvendige fornærmelser. Alt sammen noget han til fulde udnyttede som formand og ildsjæl i alt det han i sin fritid - og senere som pensionist - involverede sig i. Og det var ikke småting, for Leif var et flittigt og generøst menneske, der gerne påtog sig ansvaret som tovholder og ankermand. Ikke mindst i Dansk Ornitologisk Forening og i Fugleværnsfonden. Selv oplevede jeg det i Fugleværnsfondens arbejdsgrupper for Barup Sø og Hyllekrog, hvor Leif let fik en broget flok til at slide og slæbe i al slags vejr - og endda med glæde. Hemmeligheden var, at det altid var en fornøjelse at være sammen med Leif Clausen. Vel var han i stand til at fremtrylle en kasse øl eller en flaske brændevin, men det var ikke derfor. For når frokostens værste sult var stillet, kunne Leif lokkes til at fortælle om et langt livs fugleoplevelser, eller om Vinkelvejs vrimmel af sære eksistenser eller alle de lige så sære, mærkelige og interessante mennesker, der fik fabrikken "Guldborg" til at køre - indtil Bonde Nielsen altså! Men bortset fra ham, og en enkelt eksborgmester, er det mit indtryk, at Leif kun har mødt gode og omgængelige mennesker, som han var glad for at være sammen med. Det var i hvert fald dem, han huskede.

Vi er mange, der er taknemmelige for at have kendt Leif, og vi vil savne ham som den generøse ven, han var. Han vil dukke op i tankerne, når fiskeørnene trækker hen over Falster, for de har altid haft forkærlighed for en rute tværs over Vinkelvej og dermed for Leifs og Yvones terrasse. Her i her i Leifs sidste, sygdomsplagede efterår svigtede ørnene da heller ikke deres bedste ven på både Vinkelvej og hele Lolland-Falster.

Smerten over Leifs død deler vi med Yvonne og børnene, Lone, John og Elon, og ikke mindst hans elskede børnebørn, der har mistet den kloge farfar og morfar - fuglenes ven, der ikke ønskede sig en begravelse med blomster, men at vennerne i stedet betænkte fuglene - eller rettere Fugleværnsfonden (reg. nr. 4180 konto 5094232 mrk. Leif Clausen).

Sven Thorsen